

geret, fordi jeg mener, at dette efter Forslagets Ordlyd nu ikke er nødvendigt, al den Stund Varen, i det Øjeblik den bliver mærket paa Lageret i en Rorsbetjents Nærværelse, stadig vil være i Toldvæsenets Værge og under Toldopsyn. Den Udgift, der her vil blive Tale om, er i øvrigt ikke saa stor. Jeg har spurgt disse handlende, om de vare villige til at underkaste sig den, og de have svaret ja. Det vil koste 50 eller 66 Øre pr. Time til en Rorsbetjent. Det er ligeledes ønsket, at man kunde faa Tilladelse til at omemballere Varen paa Lageret under en Rorsbetjents Opsyn, idet det kunde tænkes, at Varen blev ødelagt eller smudsig paa Rejsen, og en Omemballering synes at maatte være tilladelig. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han vil give mig et positivt Svar paa, om en Vare kan blive mærket paa Lager under Toldopsyn.

Hvad Loven i sig selv angaar, kunde jeg have ønsket, at Lovforslaget var blevet indskrænket til at gælde for Smør eller maaske Æg til at begynde med. Det staar for mig stadig saaledes, at Kontrollen efter denne Lov vil blive vanskelig at gennemføre. At sige, hvorvidt Varen er af udenlandsk eller dansk Oprindelse, eller der foreligger en Blanding, kan være ret umuligt. Det viser sig ogsaa, at Varemærkelovens § 4 ikke er bleven brugt i nogen særlig Grad, ikke fordi den ikke overtrædes, men ganske simpelt, fordi man ikke kommer paa Spor efter Overtrædelserne. Kontrollen er besværlig at gennemføre, og saa gælder det jo her som altid, at en daarlig Kontrol er værre end ingen Kontrol. Den er værre af den Grund, at den dysser Publikum i Søvn og giver et godt Skalkeskjul for Uhæderlighed.

Med Hensyn til Hjemstedsmærkerne har jeg sammen med de to Socialdemokrater i Udvalget stillet Forslag om, at Varen skal angives som „ikke dansk“ eller fremmed Produkt, i Stedet for at der efter Lovforslaget skal angives hver enkelt Hjemstedsmærke for Varen. Grunden til, at vi have stillet dette Forslag, er dels den, at det vil volde Udsælgerne — og særlig, efter at Ændringen til § 2 er kommen ind, ogsaa Detailhandlerne — en ganske enorm Ulejlighed. De skulle passe paa, naar de have en Drittel Smør i deres Butik, om det er russisk eller sibirisk Smør, og naar de have en udenlandsk Høne, om det er en Volgahøne eller en svensk Høne. Det vil i Virkeligheden meget let gøre det muligt, at der sker Forvekslinger, og udsætte

Detailhandlerne for Straffebøder, som de bør være fri for. Men dertil kommer for mig endnu en afgørende Realitetsgrund, nemlig den, at for det danske Landbrug er det i og for sig tilstrækkeligt, at Værerne betegnes som dansk Produkt eller fremmed Produkt; for saa vidt Landbruget ønsker Beskyttelse for danske Produkter, er det jo opnaaet derved, at den ene Vare skal betegnes som dansk Produkt og den anden skal bære Mærket: fremmed Produkt. Hvis man ønsker mere, kan det umuligt blive til Gavn for Landbruget, men maaske til Skade for saa vidt som det ikke er udelukket, at Befolkningen faar Øje for, at den staar sig ved at købe russiske Høns, fordi det kan være fortræffelige Høns, eller at købe sydsvensk Smør, fordi det er fint og drøjt Smør. Denne Bestemmelse, der forlanger Hjemstedsmærke, kan derfor brillant føre til det, der netop ikke tilsigtes, nemlig at beskytte udenlandske Varer paa Bekostning af danske Varer, og det ser jeg ikke kan være vor Opgave at beskytte det fremmede Produkt, derfor er jeg bange for, at hvis De fastholde Forlangendet om Hjemstedsmærket, kunne De let opnaa det stik modsatte af det, De ønske. Jeg skal her henvisse til, at det engelske Varemærke „Made in Germany“, som oprindeligt var et Skændelsmærke, men efterhaanden blev til et Hædersmærke.

Jeg har tilladt mig uden Tilslutning fra de øvrige Medlemmer i Udvalget at stille et Ændringsforslag om, at Ost ikke skal ind under Loven. Sagen er den, at Landbruget for det første ingen Interesse har af, at Ost kommer med, thi den Konkurrence, der paaføres os med udenlandsk Ost, vil jo ikke virke paa den Maade, at udenlandsk Ost kaldes dansk Ost, for at der kan opnaas højere Pris, og for saa vidt er den paatænkte Beskyttelse jo aldeles overflødig. Men dertil kommer endvidere, at Bestemmelsen vilde virke i høj Grad generende ved at drage et helt nyt Sæt handlende ind under Loven, handlende, som aldrig før have været under Kontrol, nemlig alle Urtekræmmere, som sælge Ost. Medens denne Lov for saa vidt ikke drager ny Folk ind under Kontrol, naar der er Tale om Høkerne, fordi disse allerede ere inde under Margarinekontrollen, saa vil denne Lov drage enhver Urtekræmmer ind under Loven, alene fordi han sælger 1½ eller 2 Pd. Ost, og det mener jeg dog vil være ganske overflødigt. Dertil kommer det rent administrative Hensyn, at Margarinekontrollen jo i For-